

ŽUPNIJSKI LIST KAMNE GORICE IN DOBRAVE

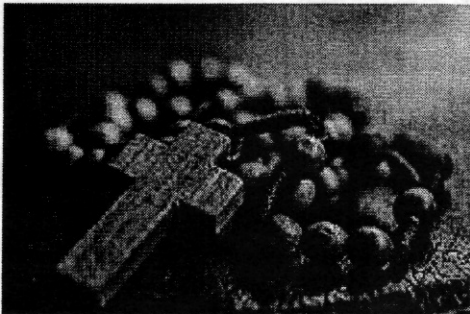

Letnik 1. Št. 1. (od 1. 10. do 15. 10. 2023)

MESEC ROŽNEGA VENCA IN MESEC SINODE

Kmalu bomo vstopili v mesec oktober, v mesec rožnega venca. Ni slučajno, da je papež Frančišek prav v ta mesec postavil prvo zasedanje škofovske sinode **O sinodalni Cerkvi**. Vsled tolikim izzivom, s katerimi se Cerkev danes sooča, je, podobno kot **sveti papež Janez XXIII.** v času pred II. vaticanskim koncilom, vse upe za uspeh sinode izročil Mariji... V času pred in med koncilom so vsak dan molili **rožni venec** – »zlato verigo«, kot ga je poimenoval papež Janez XXIII. - in dodajali besede: »**Naj Sveti Duh kar najbolj tolažilno usliši molitev, ki se sleherni dan dviga k njemu iz vseh delov zemlje: 'Obnovi v naši dobi čudeže kakor novih binkošti in daj, da bo sveta Cerkev, zbrana v enodušni in bolj goreči molitvi z Marijo, Jezusovo Materjo, in pod vodstvom Petra, razširila kraljestvo Božjega Odrešenika, ki je kraljestvo resnice, pravičnosti, ljubezni in miru.**

Amen.'«

Sv. papež Pavel VI. je po smrti sv. Janeza XXIII. delo koncila nadaljeval in ohranjal marijansko usmeritev predhodnika. **21. novembra 1964 je potrdil dogmatično konstitucijo o Cerkvi in slovesno razglasil Devico Marijo za Mater Cerkve.** Njenemu brezmadežnemu vodstvu je izročal koncil, Cerkev in človeški rod ter poslal zlato rožo Marijinemu svetišču v Fatimi. S tem pa

začrtal tudi pravo pot uresničevanja koncila, saj skozi brezmadežno Srce Matere Cerkve sestopa Sveti Duh (Kristus v Svetem Duhu).

Cerkev naj po poti brezmadežnega Srca Matere Cerkve koncil uresničuje – to naj bi bil začetek drugih binkošti na poti v novo dobo Cerkve. Zato, po besedah sv. papeža Pavla VI., **8. poglavje konstitucije o Cerkvi, ki govori o Mariji, predstavlja vrh te konstitucije in odpira čudovito globalno vizijo Device Marije v skrivnosti Kristusa in Cerkve.**

Papež Frančišek nas tudi v tem času spodbuja, naj skupaj z Devico Marijo vztrajamo v molitvi. Bodimo podobni apostolom, ki so se skupaj z Marijo po Jezusovem vnebohodu v dvorani zadnje večerje v Jeruzalemu pripravljali na binkoštni praznik... **Z molitvijo rožnega venca podprimo uresničevanje »koncila po delčkih«, kot nekateri pravijo Sinodi o sinodalnosti.** Povabljeni k **MOLITVI POL URE PRED MAŠO** vsak dan.

KRATKA PREDSTAVITEV

Spoštovani kamnogoriški in dobnavski farani, naj se vam na kratko predstavim. Ime mi je Marko (mojemu zavetniku je posvečena cerkev v Vrbi na Gorenjskem, pa tudi v Benetkah), pišem se Avsenik (enako se pišejo moji daljni sorodniki v Begunjah). Pred dvema letoma sem v Lescah prevzel župnijo, z mano je v Lesce prišla tudi moja sestra Metka, ki mi gospodinji. Poleg nje imam še štiri sestre in tri brate. Doma na Koroški Beli stanuje še mama Cilka, oče Franc pa nam je pred dvaindvajsetimi leti umrl...

Za poklic duhovnika sem se odločil v vojski, zasluge za to pa si lahko pripišejo kar tisti oficirji, ki so zaničevali Cerkev, ki sem jo pa sam imel rad, saj sem jo odkrival na mnogih duhovnih vajah, ki sem jih obiskoval že od otroških let naprej. Ko smo s p. Mihom Žužkom opazovali zvezde in Tistega, ki jih je ustvaril; ko smo s goriškimi skavti kurili prve taborne ognje po Sloveniji; ko smo z gibanjem Marijino delo po Sloveniji in po Hrvaški odkrivali Jezusa med nami; ko smo s franciškani in rodnimi sestrami na Brezjah Mariji prepevali; ko smo z gibanjem Pot odkrivali Zavezo; ko smo z mladinsko skupino Beli cvet na Koroški Beli in skupaj z župnikom Jožetom Razingerjem pozno v noč filozofirali, včasih pa se tudi sankali, igrali tarok ali monopoli, poleg tega pa še romali na Kurešček in v Medjugorje - ne da se naštetih vseh teh lepih spodbud, ki sem jih bil poleg družine, sošolcev in učiteljev osnovne in srednje šole ter prizadevnih duhovnikov in veroučiteljev deležen v teh letih -, sem vse bolj odkrival, da so prijatelji resnično pogoj življenja - ta stavek sem enkrat napisal svoji prijateljici in ji s tem poskusil izraziti svoje razumevanje življenja...

Po srednji šoli sem se odpravil v Piroto, na služenje vojaškega roka. Tam so bili okrog mene nekateri, ki bi me zato, ker sem mislil drugače kot oni, strpali kar v zapor, ... moji prijatelji pa so mi zvesto pisarili (za Božič sem prejel pošto kar iz 13 naslovov)... Ljubezen je je pričela premagovati strah. Kam se usmerja moja pot, še nisem vedel. Je pa takrat duhovniška pot stopala predme kot ena izmed boljših možnih, zato je v mislih nisem več zavračal kot prej. Ko sem se vrnil z vojske, se je bilo potrebno odločiti..., in čutil sem mir, ko sem očetu povedal, kako sem se odločil. Srednješolsko spričevalo sem iz filozofske prenesel na teološko fakulteto in tako se je začelo povsem novo obdobje v mojem življenju.

V bogoslovje in v prvi letnik teološke fakultete nas je vstopilo 28, a nekateri so nas kmalu zapustili. Sva pa sošolca postala s prijateljem iz vojske, Pavlom... In sedaj si, mladi, najbrž predstavljate, da je potem od tukaj naprej vse potekalo gladko, dokler nisem bil posvečen za duhovnika. Pa seveda ni bilo tako. Že pred vstopom v drugi letnik je eden od mojih sošolcev naredil samomor... In vodstvo semenišča me je celo vselilo v sobo, v katero bi se moral vseliti on. Boril sem se s sabo tri dni, po treh dneh pa me je prišla obiskat sestra. To je bilo zame kot vstajenje. Začel sem odkrivati Jezusovo življenje na povsem drugačen način. V letu 1991 se je pričela vojna za Slovenijo. Pridružil sem se teritorialcem... Prav posebna preizkušnja me je čakala na koncu študija, ko sem delal diplomsko, ki se je zahtevala kot pogoj za posvečenje. Za naslov naloge sem si izbral temo: *Marija v življenju duhovnika*. Želel sem (kar nekako po matematično) dokazati, da Marija v mojem življenju je. Če je že bila, kot vsi vemo, v Jezusovem življenju, naj bo tudi v mojem... A diplome, kljub molitvi in resnem prizadevanju nisem mogel dokončati. Spodbujali so me profesorji, rektor semenišča,

a ni nič pomagalo. Zato sem odšel k g. nadškofu Alojziju Šuštarju in mu povedal, da diplome še nimam in je ne morem dokončati. Njegova spodbudna beseda je odstranila blokado in diplomu sem dokončal do roka... Istega leta jeseni se je slovenski narod v treh narodnih svetiščih (tudi na Brezjah) prvič posvetil Mariji... Razumel sem, da sem kot duhovnik odvisen od škofov in da se vedno lahko zanesem na pomoč Device Marije... Kar pa sem v diplomu dognal, ni bilo nič takega, kar bi že ne pisalo v Svetem pismu, zato sem kot diakon v Črnomlju to diplomu kar sežgal... Želel sem vpisati magistrski študij na temo samomora, a mi je nadškof Šuštar svetoval, naj se raje posvetim pastoralni...

Za duhovnika so me najprej poslali v župnijo, od koder je izhajal moj sošolec, ki je naredil samomor. Tri leta sem se počutil, kot da ga na njegovi rojstni fari nadomeščam. To je bil čas, ko se je vsa Slovenija pripravljala na prvi obisk papeža Janeza Pavla II., ki naj bi nas potrdil v veri in ki ga je prav naša župnija prva sprejela... Potem sem bil prestavljen v Staro Loko, kjer sem bil kaplan pri poznejšem škofu Andreju Glavanu. Nato me je nadškof Rode prestavil v Kolovrat, v faro, od koder je izviral vzgojitelj in dobrotnik kasnejšega škofa Antona Martina Slomška, zato sem bil spet vpet v pripravo drugega obiska papeža Janeza Pavla II., ki je v Mariboru škofa A. M. Slomška razglasil za blaženega... Od tam sem bil nastavljen za župnika k Sv. Heleni v Dolsko... in ker se nič na svetu ne zgodi slučajno: iz te fare je izviral daljni sorodnik duhovnika Ivana Janeža, ki me je krstil, prvi laiški misijonar zdravnik kirurg dr. Janez Janež... 15. let sem bil tam. Navezali smo lepe stike z bolnišnico sv. Marije na Tajvanu, sodelovali tudi z bolniško župnijo v kliničnem centru... Lepo sem sodeloval s tudi predstavnikom ravnateljstva osnovnih šol Gregorjem Pečanom, ki me je povabil, da sem v dveh osnovnih šolah vodil šahovski krožek, v tretji pa verouk. In tudi s sedanjim dolskim županom Željkom Savičem, ki je v času papeževih obiskov v Sloveniji skupaj s policisti in vatikanskim spremstvom poskrbel za varnost papeža v naši državi, sva lepo sodelovala...

Pred dvema letoma sem, kot že rečeno, prišel za župnika v najstarejšo Marijino božjo pot na Kranjskem, v Lesce. V tem času smo v Lescah za Veliki šmaren (ko je glavna farna slovesnost) že gostili nekdanjega leškega župnika biseromašnika Štefana Babiča, nj. eminenco kardinala Franca Rodeta in upokojenega beograjskega nadškofa Stanislava Hočevarja. Pogostokrat sprejemamo skupine romarjev, slovenske in tuje. Letos smo gostili tudi italijanski pevski zbor iz Vittoria Veneta Accademia Tetracordo, obiskal nas je nadškof iz Ohia iz ZDA... Duhovnik sem že 30 let. Čutim, da me Devica Marija na življenjski poti spremlja in moje življenje vodi bolje, kot bi ga znal sam. Ker čutim njeno bližino, me ni strah novih izzivov, zato sem na vprašanje g. nadškofa Stanislava Zoreta, če bi prevzel tudi vaši dve župniji, odgovoril pritrdilno. Verjamem in upam, da se bomo dobro razumeli.

Kot boste lahko razbirali iz oznanil, ki jih bom pisal na 14 dni, bom imel nedeljsko mašo v Kamni Gorici ob nedeljah ob 8h, na Dobravi pa v sobotah ob 17h. Med tednom bo maša ob 18h in sicer predvidoma ob ponedeljkih na Otočah, ob torkih, sredah in petkih v Kamni Gorici in ob četrkih na Dobravi. Bolnike bom obhajal na prve sobote. Sporočite mi, če boste želeli obisk na moj telefon ali na elektronski naslov. Ob torkih po maši bomo imeli kakšne sestanke (za ŽPS, za gospodarski svet, priprave na krst, zapisnike pred poroko...) Tudi ob petkih dopoldne (razen na prvi petek) in včasih ob sobotah me boste našli v župnišču.

Žpk Marko

2	P	VABLJENI! Angeli varuhi	Otoče	18.00	po namenu
3.	T	Gerard, opat	Kamna Gorica	18.00	† Marka Pogačnika
4.	S	Frančišek Asiški, redovni ustanovitelj	Kamna Gorica	18.00	† Emila Škrinjarja
5.	Č	Marija Favstina, redovnica	Dobrava Dobrava	18.00	†† tete in strice
6.	P	Bruno, ustanovitelj kartuzijanov	Kamna Gorica	18.00	† Elzo Bertoncele
7.	S	prva sobota Rožnovenska Mati Božja	Dobrava	9.00 17.00	dopoldne obhajam bolnike † Milana Štibelj
8.	N	27. NEDELJA MED LETOM	Kamna Gorica	8.00	† Blaža Maver, umestitev na župnijo (arhidiakon Jože Plut)
9.	P	Dionizij, škof	Otoče Otoče	18.00	za zdravje
10.	T	Daniel, mučenec	Dobrava	18.00	v dober namen
11.	S	Janez XXIII., papež	Kamna Gorica	18.00	po namenu
12.	Č	Maksimiljan Celjski, škof, muč.	Dobrava Dobrava	18.00	† Ivana Pogačnika
13.	P	Koloman, muč.	Kamna Gorica	18.00	†† Janeza in Micko Bohinc
14.	S	Kalist I., papež	Dobrava Dobrava	17.00	†† sorodnike Fortuna
15.	N	28. NEDELJA MED LETOM	Kamna Gorica	8.00	†† mežnarjeve

Lepo vas pozdravljam. Po smrti župnika Martina Kočevarja je nadškof Stanislav Zore mene vprašal, če prevzamem vaši župniji Kamno Gorico in Dobravo. Rade volje sem sprejel. Zanašam se na Vašo pomoč in razumevanje, saj bom poleg Vaših dveh župnij še naprej vodil tudi župnijo Lesce, kjer bom tudi stanoval. Bom pa v Kamni Gorici ob torkih po maši in ob petkih dopoldne (uradne ure vsak petek dopoldne razen na prvi petek). In ob nedeljah se popoldne lahko dobimo na kakšno partijo šaha. Lahko me kontaktirate na tel. št. 041 614 964 ali na elektronski naslov marko.avszenik@rkc.si.

ODGOVARJA: Marko Avsenik, župnik.